

Stanko Antić

JOSIP M. SOKOLIĆ-KOZARIĆ /
GOJKO M. SOKOLIĆ-KOZARIĆ
"RJEČNIK ČAKAVSKOG GOVORA
NOVOG VINODOLSKOG"

Vlastita naklada, Novi Vinodolski 2003.

konpiriĉa = ž. palenta s krumpirom "Za promīnīt māt je napravila palēntu konpiriĉu"

mīĉī = prid. mali + Mīĉē mālō dītē. + Mīĉī je zrāsāl

omūĉīt = svrš. (prez. omýĉín, prid. rad. omýĉíl) posipan brašnom, usp. mūĉīt + Dà se ne ufāte, lazānje se omūĉe. I rībe mōrajū bīt omūĉeni prija frīganjā

prōvat = svrš. (tal.) kušati, pokušati + Prōvāj jē l káfā slātka! + Prōvāl jē novī veštīd pōli šnāj dara.

sviĉarīca = ž. svjeĉarica + Pūn Kanāl je sviĉarīc. + Tūnolovac je sviĉarīcami prišāl vā Porat.

Slučajnim izborom odabrano je šest jedinica (rijeĉi) iz knjige braće Sokolić: *Rječnik čakavskog govora Novog Vinodolskog*, izdane u vlastitoj nakladi 2003. godine.

Odlučili su se na to, kako su i napisali u Predgovoru, nesvjesno se vraćajući svojim korjenima, k unučadi oko sebe, razgovarajući s njima jezikom njihove babe i deda, jer to je skrb koju im možeš pružiti: da znaju tko su i od kuda im korijeni.

I dalje, pišu oni, da su «rječnik složili i napisali potaknuti spoznajom da se čakavski govor Novog burno mijenja, a s tim mjenama nestaju i značajke koje ga

razlikuju od ostalih čakavskih govora, bilo da se gube ili zaboravljaju mnoge njegove riječi, ili se zamjenjuju riječima i izrazima nečakavskih govora i narječja». Zapisali su kako ih pamte iz djetinjstva, u govoru starijih Novljana. U tome su naišli na veliku potporu uglednih Novljana, koji dijele njihovu skrb za novljanski čakavski govor, ili su zabilješke ostale i poslije njihove smrti.

Autori se ispričavaju, što su se uhvatili posla iako su laici u jezikoslovlju, ali učinili su to u opravdanoj motivaciji, koja ublažava njihove eventualne pogreške. Kada tu knjigu čitamo, također kao laici, imamo izvanredan doživljaj ljepote narodne riječi, koja nije samo novljanska, odnosno pripada u kulturnu baštinu našeg šireg kraja, cjelokupne čakavske Hrvatske.

Iz natuknica, koje smo kao primjere naveli na početku ovog osvrta, vidi se kako su jedinice formirane. Uz svaku novljansku čakavsku riječ nužna su objašnjenja i istoznačne natuknice u hrvatskom književnom jeziku, a onda po jedna ili dvije rečenice u kojima se dotična riječ nalazi. Sve su natuknice označili naglascima i dužinom, kako ih Novljani obično izgovaraju.

U knjizi je oko 9000 natuknica, ako je računica ispravna. Teško je i zamisliti koliko je bilo rada da se sve te riječi skupe, srede i opišu, pa od svega toga napravi knjiga. Predodžbe o tome upućuju na iskreno priznanje autorima, koji su još k tome knjigu tiskali u vlastitoj nakladi, snoseći tako i velike troškove.

Autori knjige su braća Sokolić, Josip (rođen 1931. godine) i Gojko (rođen 1939. godine), oba građevinari, radeći u Rijeci do svog umirovljenja. Josip i dalje živi u Rijeci, a Gojko se vratio u Novi, gdje piše i objavljuje pjesme na novljanskoj i trsatskoj čakavici.

U antologiji poezije novljanskog književnog kruga *Čeznuć more*, izdanja Čakavskog sabora – Katedre «Novljansko kolo», 2001. godine, deset je Gojkovih pjesama, a inače je autor zbirki pjesama: *Mrk na suhom* (1996.), *Novi vu meni* (1997.), *Modro puntape* (1998.), *More ljubavi* (1999.) i *Zibrani versi* (2000.).